

sagt, den 7de Marts, at denne Skrivelse meddeltes ham; og han fik derpaa under 15de Marts en Skrivelse fra Chefen for det kongelige Theater og Kapel, hvilken Skrivelse er særdeles mærkelig i flere Retninger. Der kommunikeres ham herved en Skrivelse, der er modtaget fra Kirke- og Undervisningsministeriet, hvori det hedder: „I Skrivelse af 8de denne Maaned har Hr. Konferentsraaden indberettet, at kongelig Skuespiller Mangius, efter i længere Tid ved forskellige Leiligheder at have givet Anledning til Anstød i Forhold baade til Bestyrelsen og det øvrige Theaterpersonale; nu har tilladt sig i en af ham i Berlingske Tidende for Tirsdagen den 7de denne Maaned indrykket Erklæring offentlig at gjøre til sin en efter hans Stilling som kongelig Skuespiller meget upassende, railleurende Ytring om Theatrets Bestyrelse, og at Bestyrelsen derfor har fundet sig foranlediget til i Genhold til Theatrets Tjenestereglement V. § 3 at suspendere ham, indtil Sagen har været forelagt Ministeriet“. Seg skal her strax gjøre opmærksom paa, at medens den Skrivelse, han først modtog, som Grund til Suspension udelukkende nævnedes en Artikel i Berlingske Tidende, hvorefter han altsaa maatte have Grund til at tro, at det alene var denne Artikel, hvorfor han var suspenderet, viser denne Resolution af Ministeriet, at Chefen for det kongelige Theater og Kapel i sin Skrivelse til Ministeriet foruden dette har anført meget Andet og meget Mere, idet den siger, at han i en længere Tid ved forskellige Leiligheder har „givet Anledning til Anstød“ i Forhold baade til Bestyrelsen og det øvrige Theaterpersonale.“ Seg mener nu, at en Embedsmand, der bliver suspenderet, har Ret til at fordrø, at alle de Grunde og alle de Anker, der have foranlediget Suspensionen, maa meddeles ham. Den største Forbryder dømmes ikke uhørt; men enhver her i Danmark veed, at han, naar han underkastes en eller anden Behandling, kan faa Grunden dertil at vide. Her er imidlertid det Modsatte Tilfældet; man angiver her en Grund, som, saavidt jeg ser, er den mindst betydelige, men den største og vigtigere Grund fortier man for den Bedkommende; me-

dens man nævner den i Skrivelsen til Ministeriet. Dette er efter min Mening en farlig Bei for en Bestyrelse at komme ind paa, og jeg vil spørge enhver Embedsmand, hvad han vilde sige til en sliq Behandling. Der næst forekommer det mig, at det er den almindelige Fremgangsmaade, hvad der ogsaa synes mig at være nødvendigt, at Ministeriet, naar der fremkommer sliqe Beskyldninger imod en Embedsmand, hører hans Erklæring om disse Beskyldninger, inden det, som jeg siden skal vise, det her har gjort, kommer til at erklænde, at Bestyrelsen har handlet rigtigt, og gaar ud fra som en ligefrem Forudsætning, at hvad her er anført, er rigtigt. Er dette rigtigt? Seg tror det ikke; thi jeg tror, at enhver Mand har Ret til at vente, at man, naar der rettes Beskyldninger imod ham, hører ham, inden man dømmer ham. Dette er imidlertid ikke slet her, og det skal vise sig ved, hvad den Bedkommende udtaler i en Skrivelse, som afgik fra ham under 17de Marts. Efter at have udtalt sin Forbauselse over, at der kun er meddelt ham som Grund Artiklen i Berlingske Tidende, der skulde være en personlig Fornærmelse imod Direktionen, og over, at han skulde have gjort sig skyldig i misligt Tjenesteforhold, siger han: „ligesom jeg nu ikke har modtaget nogen skriftlig eller mundtlig Tilkjendegivelse fra Ds. Subhd.“ — det er Chefen for det kongelige Theater og Kapel — „om pligtstridig Handlemåde; saaledes er jeg mig bevidst i mit Tjenesteforhold ikke at have foretaget mig Nogetsomhelst, der kunde karakteriseres paa den nævnte Maade, eller som overhovedet kunde komme ind under den som Hjemmel for min Suspension citerede Bestemmelse i Theaterreglementet“. Naar nu denne Mænd, hvad der ikke er modsagt af Chefen i de Skrivelser, som ere vekslede, ikke nogenstunde tidligere mundtlig eller skriftlig har modtaget nogen Advarsel eller Paamindelse med Hensyn til dette sit Forhold, og altsaa ikke har kunnet ane, at hans Foresatte mente, at han havde gjort sig skyldig i Sliqt; pludselig ser sig hemmelig angiben for Ministeriet, og dette dømmer uden at have hørt ham; er dette saa stærkt for mig, at jeg her-